

ADVIES

DESKUNDIGENPANEL VERJARING

Instituut Asbestslachtoffers
Dossiernummer 10576/NA

Advies van 15 februari 2022

in de zaak van

mevrouw **verzoekster**,
in de hoedanigheid van (enig) nabestaande en erfgenaam van **Asbestslachtoffer** (overleden 2020),
verder ook te noemen [A] respectievelijk de erven [A] ,
wonende te **[woonplaats]**,
gemachtigde mr. S. ,

tegen

Verweerster,
gevestigd te (**vestigingsplaats**),
gemachtigden mrs. D. en N. .

1. De procedure

1.1. Op 21 februari 2020 is bij A de ziekte maligne mesothelioom gediagnosticeerd. Op 5 maart 2020 heeft het Instituut Asbestslachtoffers (IAS) van A een aanvraag in het kader van de bemiddeling conform het Convenant Instituut Asbestslachtoffers respectievelijk de Regeling tegemoetkoming asbestslachtoffers ontvangen. Op basis van de mededelingen van A heeft het IAS diens arbeidsverleden in kaart gebracht. Bij brief van 3 april 2020 heeft A Verweerster aansprakelijk gesteld voor zijn schade als gevolg van de ziekte maligne mesothelioom. Vervolgens is met instemming van beide partijen het dossier voorgelegd aan het Deskundigenpanel Verjaring (hierna: deskundigenpanel) van het IAS. De Sociale Verzekeringsbank (SVB) heeft aan A op grond van de Regeling Tegemoetkoming Asbestslachtoffers (TAS) een voorschot van € 20.355,- toegekend.

1.2. In het aan het deskundigenpanel aangeboden dossier bevinden zich de volgende stukken:

- het rapport inzake arbeidshistorisch onderzoek en blootstelling aan asbest (ahoba);
- het oordeel van het Nederlands Mesothelioompanel (NMP);
- getuigenverklaringen van de heer XX en de heer XX;
- de correspondentie tussen partijen betreffende de aansprakelijkstelling en bemiddeling;
- de standpunten van partijen inzake de verjaring van respectievelijk 26 oktober 2021 en 2 november 2021;
- de nadere reactie van Verweerster van 8 november 2021.

1.3. Op 15 februari 2022 heeft het deskundigenpanel een hoorzitting gehouden. Daarbij zijn aanwezig geweest:

-
- mevrouw A;
 - mr. S. gemachtigde A;
 - de heer NN, financieel manager van Verweerster;
 - mr. D. gemachtigde verweerster;
 - mr. N. gemachtigde verweerster;
 - mevrouw NN, dossierverantwoordelijke van het IAS.
 - mevrouw NN, werkzaam bij het IAS;
 - de broer en schoonzus van mevrouw A.

1.4. Na afloop van de hoorzitting heeft het deskundigenpanel onmiddellijk mondeling haar standpunt bepaald. Dit advies is een schriftelijke weergave daarvan.

2. Het geschil en de beoordeling daarvan

2.1. Op 21 februari 2020 is bij A de ziekte maligne mesothelioom gediagnosticeerd. Deze diagnose is nadien door het NMP bevestigd. Van de ziekte is de blootstelling aan asbest(stof) de enige bekende oorzaak. A is als gevolg van deze ziekte in 2020 overleden.

2.2. A is tussen 17 april 1978 en 30 april 1982 werkzaam geweest bij XX., de rechtsvoorgangster van Verweerster, als elektromonteur.

2.3. In het kader van het arbeidshistorisch onderzoek en blootstelling aan asbest is (door het IAS) geconcludeerd dat A tijdens zijn dienstverband bij XX (al dan niet indirect) is blootgesteld aan asbest en dat daarbij geen, althans onvoldoende maatregelen door XX zijn genomen om A tegen de gevaren van asbestblootstelling te beschermen. Deze conclusies worden (vooralsnog) betwist door Verweerster.

2.4. Ook is door het IAS geconcludeerd dat de schadevergoedingsvordering van A in beginsel is verjaard op grond van artikel 3:310 lid 2 BW, waarin de absolute verjaringstermijn is geregeld.

2.5. Krachtens artikel 3:310 lid 2 BW verjaart een rechtsvordering tot vergoeding van schade in ieder geval door verloop van dertig jaren na de gebeurtenis waardoor de schade is veroorzaakt. In dit geval is deze absolute verjaringstermijn begonnen te lopen op de laatste dag van de mogelijke blootstelling aan asbest tijdens het dienstverband van A bij XX, te weten op 17 april 1982. Op grond van artikel 3:310 lid 2 BW is de schadevergoedingsvordering van A dan ook verjaard op 17 april 2012.

2.6. In lijn met de conclusie van het IAS heeft Verweerster een beroep gedaan op verjaring op grond van artikel 3:310 lid 2 BW.

2.7. A heeft betoogd dat het beroep van Verweerster op de absolute verjaringstermijn naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar moet worden geacht. A heeft zich in dit kader (onder meer) beroepen op de uitspraak in de zaak Van Hese-De Schelde (HR 28 april 2000, NJ 2000,430).

2.8. Verweerster voert, eveneens onder verwijzing naar voormelde uitspraak, gemotiveerd aan dat het door A gestelde er niet toe leidt dat strikte toepassing van de

absolute verjaringstermijn naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar is.

2.9. In het Van Hese/De Schelde arrest heeft de Hoge Raad bepaald dat een beroep op de derogerende werking van de redelijkheid en billijkheid ex artikel 6:2 lid 2 BW de dertigjarige verjaringstermijn uit artikel 3:310 lid 2 BW buiten toepassing kan laten. Of de toepassing van de verjaringstermijn van dertig jaar onaanvaardbaar is, wordt beoordeeld met inachtneming van alle omstandigheden van het concrete geval. De Hoge Raad heeft hierbij enkele gezichtspunten geformuleerd die meegenomen dienen te worden bij de beoordeling:

- (a) of het gaat om vergoeding van vermogensschade dan wel van nadeel dat niet in vermogensschade bestaat, en - mede in verband daarmee - of de gevorderde schadevergoeding ten goede komt aan het slachtoffer zelf, diens nabestaanden dan wel een derde;
- (b) in hoeverre voor het slachtoffer respectievelijk zijn nabestaanden ter zake van de schade een aanspraak op een uitkering uit anderen hoofde bestaat;
- (c) de mate waarin de gebeurtenis de aangesprokene kan worden verweten;
- (d) in hoeverre de aangesprokene reeds vóór het verstrijken van de verjaringstermijn rekening heeft gehouden of had behoren te houden met de mogelijkheid dat hij voor de schade aansprakelijk zou zijn;
- (e) of de aangesprokene naar redelijkheid nog de mogelijkheid heeft zich tegen de vordering te verweren;
- (f) of de aansprakelijkheid (nog) door verzekering is gedekt;
- (g) of na het aan het licht komen van de schade binnen redelijke termijn een aansprakelijkstelling heeft plaatsgevonden en een vordering tot schadevergoeding is ingesteld.

2.10. Het deskundigenpanel komt tot het oordeel dat er ook na de op zitting verkregen informatie onvoldoende informatie is om een oordeel over de verjaring te kunnen vellen (in de zin van artikel 15 Protocol Deskundigenpanel Verjaring, laatstelijk vastgesteld op de vergadering van de Raad van Toezicht en Advies van het IAS op 25 juni 2020). Daarbij is het volgende redengevend. Van belang is allereerst de vraag of A is blootgesteld aan asbest bij XX en zo ja, in welke (relevante) mate. Het antwoord op deze vraag is van belang in het kader van de beoordeling van gezichtspunt c, de mate van verwijtbaarheid. Verweerster betwist echter de (relevante) blootstelling en (subsidiar) de frequentie, omvang en aard daarvan. Verweerster betwist ook dat XX haar zorgplicht (ex artikel 7:658 BW) niet is nagekomen (in de zin van dat er naar de destijds geldende maatstaven geen, althans onvoldoende maatregelen zijn genomen om A tegen de gevaren van asbestblootstelling te beschermen) dan wel dat er causaal verband bestaat. Partijen hebben zich over deze onderwerpen in de stukken en, daarnaar uitdrukkelijk gevraagd, ter zitting, nauwelijks uitgelaten. Met andere woorden vooralsnog is er onvoldoende informatie voorhanden om de aansprakelijkheid van XX met voldoende mate van zekerheid te kunnen aannemen, waardoor een oordeel over de mate van verwijtbaarheid achterwege moet blijven. Verder is ter zitting gebleken dat nog steeds onduidelijkheid bestaat over de vraag of XX een beroep kan doen op een verzekering voor de eventuele schade als gevolg van het werken met asbest door A. Dat leidt ertoe dat ook dit gezichtspunt genoemd onder f (zie rov. 2.9) onvoldoende kan worden getoetst.

2.11. Gelet op het voorgaande, in het bijzonder de nog tussen partijen lopende discussie over de blootstelling/aansprakelijkheid en in het verlengde daarvan de mate van verwijtbaarheid, zomede de vraag of Verweerster een beroep kan doen op een verzekering, acht het deskundigenpanel zich in het licht van de gezichtspunten vooralsnog niet in staat om een uitspraak te doen over de verjaring.

3. Het advies

Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen komt het deskundigenpanel tot het oordeel dat er onvoldoende informatie is om een oordeel over de verjaring te kunnen vellen.

Dit advies is gegeven door mrs. Aarts, Kremer en Charlier op 15 februari 2022.